

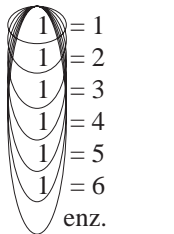
III INWIKKELING

In de rij van de natuurlijke getallen bedraagt de toename steeds de eenheid. Wijnmalen noemde deze toename niet het 'verschil' van twee opvolgende getallen, maar de *Golflengte*, daarmee onder andere aangevende het dynamische karakter van zo'n voortschrijding door de getallenlijn. De verschillende Golflengten geven nu achtereenvolgens:

Golflengte 0 :	1	1	1	1	1	1
„ 1 :	1	2	3	4	5	6
„ 2 :	1	3	5	7	9	11
„ 3 :	1	4	7	10	13	16 enz.

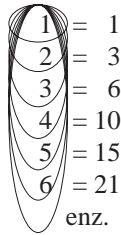
TABEL 2

Men kan echter de rij van de natuurlijke getallen ook zien als een voortgaande *inwikkeling* van de eenheid, als volgt in beeld te brengen:

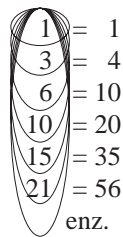

N.B.: *Inwikkeling herinnert aan het Één zijn; het is de omvatting van het voortgekome door het altijd aanwezige, de Bron waardoor Geborgenheid, in Herkomst én Bestemming.*

De volgende inwikkeling, dus van de natuurlijke getallen zelf, geeft als nieuwe reeks de *Radialen*. De Radiaal van een getal is de som van alle voorafgaande getallen, plus het getal zelf (in zijn kwalitatief aspect op te vatten als *hetgeen van dat getal uitgaat, uitstraalt*). Uiterlijk gezien is het niet anders dan een rekenkundige reeks, wiskundig voor te stellen als $Rd.n = \frac{n(n+1)}{2}$.

Beschouwt men een reeks als geplaatst op een tijdlijn, dan zijn 3 opeenvolgende termen steeds te zien als V(erleden), H(edeen) en T(oekomst). De zojuist gebruikte uitdrukking voor $Rd.n$ is dan ook te schrijven als $Rd.H = \frac{H \times T}{2}$, waarmee een bepaalde relatie verschijnt tussen H(edeen) en T(oekomst). Hierbij is de 2 te zien als betrekking hebbende op de Dualiteit, resp. de paren van Tegenstellingen (zodra iets bewust wordt is er al sprake van een tweehed; in geval van dromen is dit een fenomeen waar ook Jung op gewezen heeft).

De daarop volgende inwikkeling doet de *Energalen* verschijnen, wiskundig voor te stellen als

$$\text{Energiaal } n = \frac{n(n+1)(n+2)}{6} \quad \text{of ook} \quad \text{Energiaal } V = \frac{V \times H \times T}{6}$$

waarmee een bepaalde relatie wordt aangeduid tussen V(erleden), H(edeen) en T(oekomst). Hierbij is de 6 te zien als een verwijzing naar *de Wet*.

Een nog verdere inwikkeling geeft de *Latentiaalen*. Wellicht ten overvloede wijzen we op de verwantschap van deze *a a n d u i d i n g e n* met begrippen als straling, energie, latente energie en dergelijke. Voor de volgende inwikkelingen ging dat niet meer, vandaar bewoordingen als Sextalen, Septalen, Octalen enz., die men dus niet zonder meer als een soort nummering dient op te vatten. Het *Tableau Inwikkeling* op de volgende pagina geeft nog enkele verdere bijzonderheden.

We herkennen dit type betrekkingen ook vanuit de *kansrekening*. Wil men bijvoorbeeld 3 kleuren trekken uit een verzameling van (n+2) verschillende dan zijn er $\frac{n(n+1)(n+2)}{1 \times 2 \times 3}$ mogelijkheden en dat is Energaal n. We kunnen in dit geval dus ook zeggen:

Energaal n geeft de Drieën uit (n+2).

Dan blijkt uit tabel 3 : *de Drieën uit 13* = Energaal 11 = 286 = 13x22 = 2x11x13;
de Vieren uit 13 = Latentiaal 10 = 715 = 13x55 = 5x11x13;
 tezamen : *de Vieren uit 14* = Latentiaal 11 = 1001 = 7x11x13;
 voorts : *de Vijven uit 13* = Sextaal 9 = 1287 = 3x13x33 = 9x11x13.

Rang- nr. ↓ n	Sextalen									
	Eenheden			Natuurlijke getallen Radialen			Septalen		Octalen enz.	
				Energalen	Latentiaalen					
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1 enz.
2	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
3	1	3	6	10	15	21	28	36	45	55
4	1	4	10	20	35	56	84	120	165	220
5	1	5	15	35	70	126	210	330	495	715
6	1	6	21	56	126	252	462	792	1287	2002
7	1	7	28	84	210	462				
8	1	8	36	120	330	792				
9	1	9	45	165	495	1287				
10	1	10	55	220	715	2002				
11	1	11	66	286	1001	3003				
12	1	12	78	364	1465	4468				
enz.										

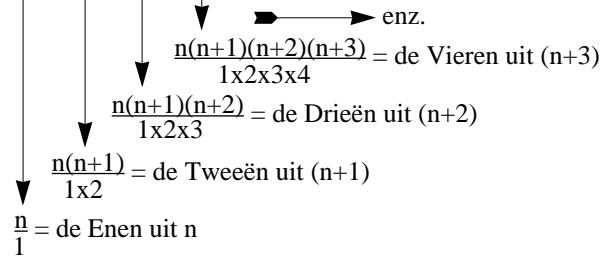
Zo komen hier, gelet op hun kwalitatief aspect, bij enkele getallen mogelijk een paar merkwaardige relaties te voorschijn. Althans tegen de achtergrond van wat in deel A (zie de Voorbeelden-index aldaar) naar voren kwam met betrekking tot de getallen 1001, 5, 13 en 7 als '3+4'.

'Twee in (onder) één macht verenigd'

Vanuit de linker bovenhoek herkent men de in de wiskunde bekende *'Driehoek van Pascal'*, nl.:

		1			totaal 1 = 2 ⁰
	1	1			„ 2 = 2 ¹
	1	2	1		„ 4 = 2 ²
	1	3	3	1	„ 8 = 2 ³
					enz.

Het zijn de binomiaalcoëfficiënten bij de uitwerking van in dit geval (a+b)ⁿ⁻¹. Bijv. voor n = 4: (a+b)³ = 1 x a³ + 3 x a²b + 3 x ab² + 1 x b³. Tezamen geven ze de machten van 2.

Eenvoudig is in te zien dat $Rd.V + Rd. H = H^2$,
zodat

TABEL 4

$$\begin{array}{rcl} 0 & + & 1 = 1^2 \\ 1 & + & 3 = 2^2 \\ 3 & + & 6 = 3^2 \\ \text{enz.} & & \end{array}$$

In zijn kwalitatief aspect
betreft dit de aanduiding:
*de Werking (Kwadraat) van het H(eden)
is hetgeen uitgaat, uitstraalt
van H(eden) én V(erleden).*

Zo zijn door Wijnmalen verschillende 'formules' gesignaleerd, meestal zeer eenvoudige resp. eenvoudig te bewijzen wiskundige betrekkingen, die echter in hun *kwalitatief aspect* een eigenaardige verwijzing inhouden. Zie ook FRAGMENT 8 op p. 38.

Ook is Rd. 1 = 1 = 1 TABEL 5

$$\begin{array}{rcl} Rd. 2 & = & 3 = 3 \\ Rd. 3 & = & 6 = 5 + 1 \\ Rd. 4 & = & 10 = 7 + 3 \\ Rd. 5 & = & 15 = 9 + 5 + 1 \\ Rd. 6 & = & 21 = 11 + 7 + 3 \\ Rd. 7 & = & 28 = 13 + 9 + 5 + 1 \\ Rd. 8 & = & 36 = 15 + 11 + 7 + 3 \\ \text{enz.} & & \end{array}$$

In woorden:

*de Inwikkeling van
Golflengte 4 geeft
de Radialen van Sjoe* | *de Inwikkeling van
(2+Golflengte 4) geeft
de Radialen van Noet*

	$= 1 = Rd.1$ $= 6 = Rd.3$ $= 15 = Rd.5$ $= 28 = Rd.7$ enz.		$= 3 = Rd.2$ $= 10 = Rd.4$ $= 21 = Rd.6$ $= 36 = Rd.8$ enz.
--	--	--	---

Wat betreft Sjoe en Noet: in het nog te bespreken *Godentableau* worden 8 getallenreeksen aangeduid met de naam van 7 Egyptische goden. De reeks van de opvolgende *oneven getallen* heeft de naam *Sjoe*. De niet in dit tableau voorkomende reeks van de *even getallen* draagt de naam *Noet*. Wijnmalen antwoordde op een desbetreffende vraag: *'ik had het ook kunnen uitdrukken in Indische of christelijke symbolen maar ik gaf de voorkeur aan die van Egypte omdat die nog het minst door mensen zijn gehanteerd.'* Ter oriëntatie een aantekening:

- "In Egypte stamt de oudste leer over het ontstaan van de wereld vermoedelijk uit het eerbiedwaardige zonneheiligtom Heliopolis. In ieder geval wordt deze versie genoemd in de piramidenteksten vanaf het eind van de 5e dynastie (2450-2290 v.C.). Volgens deze leer bestond in het begin het chaotische oerwater Noen. Daaruit steeg de oerheuvel omhoog waarop het heiligdom Heliopolis stond, iets wat overigens ook de drie andere grote cultuscentra, Memphis, Hermopolis en Thebe van zichzelf beweerden. Het opstijgen van de oerheuvel correspondeert met het weer opduiken van het land na afloop van de jaarlijkse Nijloverstromingen. Op deze heuvel verscheen Atoem, wiens naam zowel 'niet-zijnde' als 'volmaakte' kan betekenen. Als Atoem-Re schiep hij het licht als tegenkracht tegen de duisternis van Noen. Daarna zou hij óf door vereniging met zijn schaduw óf door zelfbevruchting een dubbelgeslachtelijk godenpaar hebben verwekt dat betiteld werd als 'de Grote Hij-Zij', *de luchtgod Sjoe*, die hij uit-spuwde en Tefnoet, de vochtige, die hij uitbraakte. Eenmaal gescheiden belichaamden Sjoe en Tefnoet het mannelijk en het vrouwelijk principe en met elkaar verwekten zij Geb, de aarde en Noet, de hemel. In de afbeelding ¹ ziet men het gewelfde lichaam van de hemelgodin *Noet*, slechts met vingers en tenen de grond beroerend, boven de liggende aardgod *Geb*. Tussen hen beiden staat *Sjoe*, die met opgeheven armen het lichaam van

Afb. 3*

¹ Van afbeeldingen waarbij het nummer van een * is voorzien, staan herkomst en eventuele bijzonderheden vermeld in de *Lijst van afbeeldingen*.

Noet ondersteunt en zij vertegenwoordigt het luchtruim. Daarmee was de schepping van de kosmische elementen voltooid. Uit hen werd de vierde godengeneratie geboren: Osiris, Isis, Seth en Nephthys; zij maken het negental van Heliopolis vol.

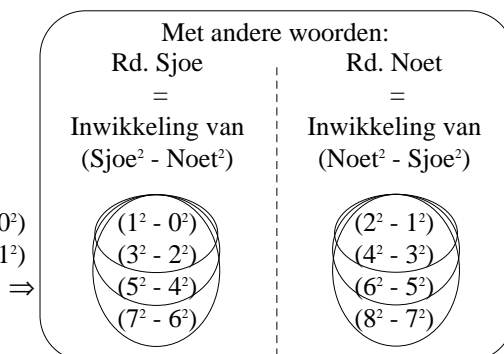
Deze genealogie werd echter geenszins opgevat als een star en onveranderlijk systeem. Osiris bijvoorbeeld kan ook als de zoon van Sjoe en Tefnoet gelden en de hemelgodin Noet kan optreden als 'moeder van alle goden', een eretitel die in het Nieuwe Rijk ook aan Isis werd toegekend. De bijnaam 'vader der goden' werd, afhankelijk van de streek, aan zeer uiteenlopende goden toegeschreven. Ook Echnatons god Aton herinnert als 'moeder en vader van dat wat u geschapen hebt' duidelijk aan de scheppingsdaad van Atoem.

Toch neemt Atoem, 'de Opperheer met de geheime naam' die achter de totale schepping staat, een speciale plaats in. Als de 'niet-geschapene' is hij in tegenstelling tot de andere goden gevrijwaard van de vergankelijkheid die bij het door hem voorziene einde der tijden alle bestaan zal uitwissen. In spreuk 175 van het dodenboek verklaart hij: 'Maar ik zal alles wat ik geschapen heb verwoesten. Deze wereld zal weer terugkeren in de oerwateren, in de oervloed, zoals bij het begin der tijden. Ik ben het die zal overblijven, samen met Osiris, nadat ik mij weer in andere slangen heb veranderd, die de mensen niet kennen en de goden niet zien. Maar in de kosmogonie van Memphis, die naar men zegt heel duidelijk met de leer van Heliopolis probeert te wedijveren, begint de schepping van de wereld bij Ptah, die geïdentificeerd wordt met Noen en Naunet, de vrouwelijke vorm van Noen.'¹

Zowel Radialen als Energalen kunnen worden gezien in verband met kwadraten:

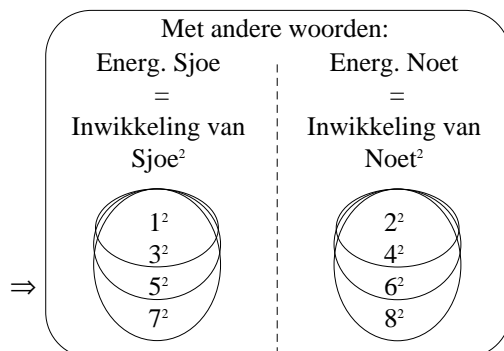
Rd. 1 = $(1^2 - 0^2)$
 Rd. 2 = $(2^2 - 1^2)$
 Rd. 3 = $(3^2 - 2^2) + (1^2 - 0^2)$
 Rd. 4 = $(4^2 - 3^2) + (2^2 - 1^2)$
 Rd. 5 = $(5^2 - 4^2) + (3^2 - 2^2) + (1^2 - 0^2)$
 Rd. 6 = $(6^2 - 5^2) + (4^2 - 3^2) + (2^2 - 1^2)$
 Rd. 7 = $(7^2 - 6^2) + (5^2 - 4^2) + (3^2 - 2^2) + (1^2 - 0^2)$
 Rd. 8 = $(8^2 - 7^2) + (6^2 - 5^2) + (4^2 - 3^2) + (2^2 - 1^2)$
 enz.

TABEL 6

Energ. 1 = 1^2
 Energ. 2 = 2^2
 Energ. 3 = $3^2 + 1^2$
 Energ. 4 = $4^2 + 2^2$
 Energ. 5 = $5^2 + 3^2 + 1^2$
 Energ. 6 = $6^2 + 4^2 + 2^2$
 Energ. 7 = $7^2 + 5^2 + 3^2 + 1^2$
 Energ. 8 = $8^2 + 6^2 + 4^2 + 2^2$
 enz.

TABEL 7

Zo'n 'demonstratie in tabelvorm' is *wiskundig gezien* nergens voor nodig, hij is slechts bedoeld als 'opening', als hulpmiddel om zo mogelijk iets van het kwalitatief aspect van een dergelijke betrekking tot uitdrukking te laten komen.

¹ Eggebrecht: p. 234.

FRAGMENT 8, d.d. 02-02-63 ¹

“Komt het atavisme, waaraan wij zo sterk zijn verbonden, ook tot uitdrukking in de formule $Rd.V + Rd.H = H^2$?”

“Ja, maar ook worden wij daarbij met de mogelijkheid van een way-out geconfronteerd. Dezer dagen (2 febr. '63) komen in de kranten veel artikelen voor over de watersnood in 1953. Het is toen een geweldig gebeuren geweest, aan de werking waarvan geen mens hier is ontkomen. De herdenking hiervan verwekt allerlei gevoelens, maar zoals in een cursiefje in de Gooi & Eemlander van 30 jan. '63 (van de hand van M. Mok) stond, heeft dit alleen waarde in zijn confrontatie met het leven van NU. Hij schrijft o.a.: ‘Het 'omzien eer wij verder gaan', waarvan een oudejaarslied gewaagt, is een ingaan tegen de levensstroom, een beweging die te pijnlijker is naarmate men zelf meer betrokken is geweest bij datgene wat herdacht wordt . . .

. . . Een herdenking van de stormramp is

trouwens meer dan een stilstaan bij verdriet.

Men kan de jaren die sindsdien verlopen zijn niet uitwissen. Het leven is voortgegaan, de sporen van de verwoesting zijn zo goed als uitgewist. Het is mijns inziens een vruchteloze bezigheid naar het doel en de zin van dergelijke catastrofes te zoeken. Vast staat dat ze in hun gevolgen een beroep doen op de mens, op zijn levensdrang, op zijn wil tot wederopbouw van wat te gronde is gegaan. Niet iedereen bezit de kracht daartoe. De mensheid als zodanig is echter steeds weer uit de diepste duisternis opgedoken, gedreven door haar onuitroeibare levensliefde.

Men kan daar nauwelijks in redelijke termen over spreken, want men raakt hier aan de wortel zelf van het leven. Niettemin is het goed, wanneer men herdenken wil, deze boven ons begrip uitgaande kracht voor ogen te houden. Dan wordt terugzien geen op zichzelf staande daad maar de tegenhanger van wat ons verder, steeds verder drijft.’”

FRAGMENT 9, d.d. 02-03-63

“Taal werkt bijzonder verwarrend.”

“Taal is een bijzonder geschenk.”

“Met taal kunnen we aftasten.”

“Nee, het tast óns af!”

[...]

“Het komt niet door een eigenschap van het woord dat we langs elkaar heen praten, maar omdat we elkaar niet willen ontmoeten!”

“Daaróm tast het ons af!”

[...]

“Waarom worden we hier geconfronteerd met het onvermogen om te begrijpen? De vraag 'wat doen we ermee?' is een raadsel.”

“We worden ermee geconfronteerd. Het selecteert vanzelf uit wanneer het niet

aanslaat bij de mens. Dan is taaluitdrukking, cijferuitdrukking enz. een aanwezigheid waarvan de heiligheid al werkt, waardoor komt herkenning van een aanwezigheid der Mysteriewerking in deze Getallenmystiek, die op alle manieren werkt als hands-off. Herkennen van Heiligheid óf grensoverschrijding waarvan je terug moet treden omdat je de Heiligheid niet hebt herkend en het als intellectuele hobby hebt willen benaderen of hanteren.

Wordt de Heiligheid wél herkend dan komt het andere vanzelf als volmaakt geheel naar de onvolmaakte mens en wordt kwintessens van 't hele bestaan. Dit was wat Dr. W. bedoelde met '*het beschermt zichzelf*.'”

¹ We verwijzen op deze pagina nog eens naar noot 1 van p. 16.

FRAGMENT 10, d.d. 02-03-63

“Is optellen en aftrekken niet een door ons ervaren gescheidenheid?”

“Ik geloof toch dat het hetzelfde is. De min is eigenlijk verdunning van het 'ik'. Echter niet ineens als opheffing; het ligt nog in het horizontale vlak.” [...]

“In het begin was er de 0, het ongeschapene.” [...]

“Van de 0 naar de 1, het allereerst geopenbaarde. De 1 ontstaat als allereerst tegenover.”

“Het grote mysterie is de overgang van 1 op 2. In de natuur bestaat de celdeling, die zich eens voor de eerste keer moet hebben gemanifesteerd!”

“De eerste openbaring waardoor iets anders ontstaat, is een tweeledigheid die

absoluut niet opgaat. De 1 staat aan de kant van alles dat worden gaat, de 0 aan de kant van alles wat niet te benoemen valt als 'wording', maar misschien als 'zijn'.

De splitsing in cellen is in wezen niets anders dan werking van wat niet waar te nemen is op iets wat wél waar te nemen is. *Zodat 'Incognito' aanwezig zijn naar voren komt als werking die geschiedt ondanks, met en door wat geschapen heet. Zo iets zie je bij de getallen. Je ziet wat voor openbaring het voor Dr. W. is geweest en hoe een mens dit bovenmenselijke zoveel jaren in een menselijke staat moest torsen. Daarom vergoelijkte hij wat hij in het mensenvlak zag, omdat hij het onderscheid had leren zien.”*

FRAGMENT 11, d.d. 06-04-63

“*Inwikkeling* van natuurlijke getallen geeft Radialen; *Inwikkeling* van Sjoeggetallen geeft kwadraten (Werkingen); *Inwikkeling* van kwadraten geeft Potentialen (de nog niet aan het Licht gekomen Kracht). [Een en ander vond een merkwaardige 'toepassing' bij de 'interpretatie' van een aantal 'getalendromen' die in de jaren '62-'65 bij Mej. Hofmans naar voren kwamen.”¹]

“Zijn de gebeurtenissen die in deze dromen werden beschreven en alledaags menselijk werkend in het mensenleven waren, afleidend? Of sloten ze aan bij '*de nog niet aan het Licht gekomen Kracht*'? Waren deze feitelijkheden nodig?”

“Ja en nee. In de 1e droom werden aanvankelijk alleen de getallen gegeven, de tekst kwam later. [...] In de andere dromen is de tekst vaak hulpmiddel geweest.”

“Was er toen sprake van een compleet geheel van de tekst en het licht dat door de cijfers daarop werd geworpen?”

“Ja, het was [in dat opzicht] compleet, al zal geen enkele interpretatie afgemaakt kunnen worden daar het niet mogelijk is

de doorverbondenheid, die in de dromen tot uitdrukking komt, door menselijke interpretatie af te bakenen. Zij geven [in dit opzicht] geen gelegenheid om tot een idee van compleetheid te komen, ze *openen*.”

“De reeks der Potentialen als '*nog niet aan het Licht gekomen Kracht*' trof mij als een appèl daaraan, dat verantwoordelijkheid nooit kan liggen in de menselijke interpretatie, maar wel in de belichting die getallen hierop geven. Dat wil zeggen dat het - voor zover het voor ons is geopenbaard - dan een compleetheid voor ons is.

De feitelijkheden uit de dagelijkse omgang worden naar het bewustzijn gedrongen als matrijachtige ervaring van het allerhoogste goed. Zou daarbij één zin kunnen worden weggelaten?”

“[...] De dromen zijn compleet; of we die compleetheid zien is weer wat anders.

Het is zo vaak gebleken dat de subtielste bijzonderheid het kernpunt was!”

”In de eerste droom werd in het verhaal [aan u] een cijfer vergeten, u hebt toen zelf geconstateerd dat het erbij behoorde. Dit is een geruststelling. Wie of wat vergeten wordt, 't komt er altijd in. Een andere vraag is echter of deze '*nog niet aan het Licht gekomen Kracht*' VERVOLG OP P. 45

1 In hoofdstuk VIII komt een enkele ter sprake.

Uit de tabellen III en VII valt op te maken dat $En.T - En.V = T^2$. In verband met dergelijke betrekkingen, waarvan we er nog meer zullen tegenkomen, brengen we nog eens in herinnering dat in het voorgaande, ook in de twee voorgaande delen, werd vermeld dat een *Radiaal* betrekking heeft op wat van iets uitgaat, uitstraalt; een *Kwadraat* op een werking; een *Derde Macht* op wat uiteindelijk tot stand komt (vgl. driedimensionale vormen); een *Potentiaal* op 'de nog niet aan het Licht getreden Kracht'.

Voorts dat in de getallenlijn, opgevat als een tijdlijn, drie opeenvolgende termen worden aangeduid als V(erleden), H(edeen) en T(oekomst). Merkwaaardig als dan blijkt dat bij inwikkeling van derde machten de kwadraten van Radialen verschijnen:

$$\begin{aligned}
 1^2 &= \text{Rd.}^2 1 = 1^3 && \text{TABEL 8} \\
 3^2 &= \text{Rd.}^2 2 = 2^3 + 1^3 \\
 6^2 &= \text{Rd.}^2 3 = 3^3 + 2^3 + 1^3 \\
 10^2 &= \text{Rd.}^2 4 = 4^3 + 3^3 + 2^3 + 1^3 \\
 15^2 &= \text{Rd.}^2 5 = 5^3 + 4^3 + 3^3 + 2^3 + 1^3 \\
 21^2 &= \text{Rd.}^2 6 = 6^3 + 5^3 + 4^3 + 3^3 + 2^3 + 1^3 \\
 28^2 &= \text{Rd.}^2 7 = 7^3 + 6^3 + 5^3 + 4^3 + 3^3 + 2^3 + 1^3 \\
 36^2 &= \text{Rd.}^2 8 = 8^3 + 7^3 + 6^3 + 5^3 + 4^3 + 3^3 + 2^3 + 1^3 \\
 \text{enz.} & && \Rightarrow \\
 \text{Hieruit is op te maken dat} \\
 \text{Rd.}^2 \text{ H} - \text{Rd.}^2 \text{ V} &= \text{H}^3 \text{ en } \text{Rd.}^2 \text{ T} - \text{Rd.}^2 \text{ H} = \text{T}^3.
 \end{aligned}$$

Poging om een en ander
in woorden weer te geven:

het geheel vestigt in zekere zin de aandacht op het feit dat hetgeen in zijn totaliteit - 'gaandeweg' - tot stand komt, (de opeenvolgende derde machten) ten nauwste verbonden is met de Werking (het Kwadraat) van wat uitgaat, uitstraalt van het betreffende kwalitatief aspect (de Radiaal).

In het Godentableau zullen we de derde machten eveneens ontmoeten en wel in verband met *Knoem*, in de Egyptische beelding *de Pottenbakker van de Vormen voor het Leven*.

Het gaat hier zoals gezegd om eenvoudige betrekkingen uit de elementaire wiskunde. Gaan we bijvoorbeeld de gelijkheid zoals vermeld onder tabel 8 op een 'normale' manier weergeven, dan staat er

$$\left(\sum_{i=1}^n a_i\right)^2 - \left(\sum_{i=1}^{n-1} a_i\right)^2 = n^3$$

dat wil zeggen dat het kwadraat van de som van de getallen 1 t/m n - dus een rekenkundige reeks - verminderd met het kwadraat van de som van de getallen 1 t/m (n-1), gelijk is aan de derde macht van n. Het bewijs is eenvoudig; men zou zeggen: wat moet daar nu verder nog achter gezocht worden? Uitsluitend vanuit deze benadering zal dan ook elke gedachte aan de mogelijkheid van een kwalitatief aspect van getallen resp. getalsbetrekkingen, slechts gezien kunnen worden als berustend op fantasie,

een uitwaseming van het rijk der fabelen

Doch hier geldt wat op p. 8 in de Inleiding werd geschreven: een en ander houdt ongetwijfeld verband met het feit dat deze 'materie' appelleert aan gebieden van het innerlijk leven, waar een mens zich geconfronteerd weet met de ontoereikendheid van een uitsluitend verstandelijke benadering. Want hoezeer wellicht juist dit verstand heeft kunnen dienen bij een bepaalde voorbereiding en uitwerking en hoezeer ook juist op deze gebieden een kritische instelling van node is . . . ,

*hiér wordt ons blijkbaar toch
nog een ander 'wachtwoord' gevraagd.*

Tabel 9 laat wat uitvoeriger zien hoe Wijnmalen bij dit onderwerp het begrip Golflengte gebruikte. De betreffende reeksen staan hier, in tegenstelling tot tabel 2 op p. 34 geordend in kolommen. Tabel 10 betreft een tweede niveau van Inwikkeling, tabel 11 een derde.

Tableau Golflengten (uitgaande v/d eenheid)										
Rangnr.	Golflengte									
n	0	1	2	3	4	5	6	7	8	enz.
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
3	1	3	5	7	9	11	13	15	17	
4	1	4	7	10	13	16	19	22	25	
5	1	5	9	13	17	21	25	29	33	
6	1	6	11	16	21	26	31	36	41	
7	1	7	13	19	25	31	37	43	49	
8	1	8	15	22	29	36	43	50	57	
9	1	9	17	25	33	41	49	57	65	
enz										

TABEL 9

Het aantal Golflengten waar een getal deel van uitmaakt, wordt uiteraard bepaald door het aantal getallen dat op het voaafgaande getal deelbaar is.

In diagonale richting zien we enkele reeksen die overeenkomen met wat hierna in het *Godentableau* zal verschijnen:

Osiris
 Kwadraten
 Anubis
 Kwadraten + 1

Tableau Getallen-veelhoeken (via Inwikkeling van het Tableau Golflengten)										
Rangnr.	↓ (Tweehoeks'-getallen) ↓ Driehoeks-getallen ↓ Vierhoeks-getallen ↓ Vijfhoeks-getallen (Pentagonen) ↓ Zeshoeks-getallen (Hexagonen) ↓ Zevenhoeks-getallen ↓ enz.									
	2	3	4	5	6	7	8	9	10	enz.
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
3	3	6	9	12	15	18	21	24	27	
4	4	10	16	22	28	34	40	46	52	
5	5	15	25	35	45	55	65	75	85	
6	6	21	36	51	66	81	96	111	126	
7	7	28	49	70	91	112	133	154	175	
enz										

TABEL 10

Afb. 4 op p. 42 geeft de relatie met bepaalde figuren.

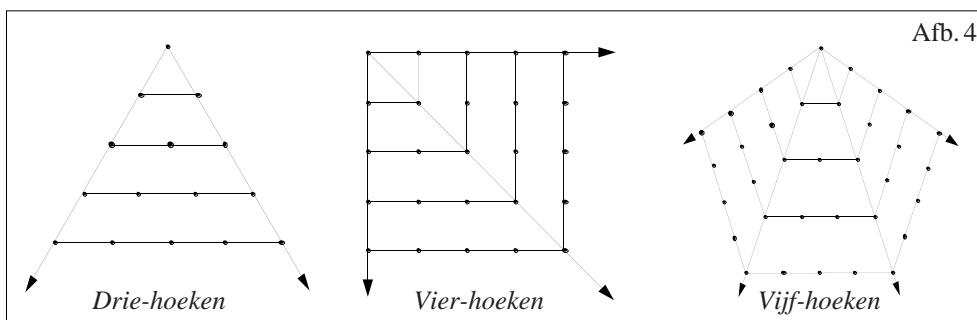
De 'horizontale Golf' in dit Tableau is een Radiaal:

- Rd. 1
- Rd. 2
- Rd. 3
- Rd. 4
- Rd. 5
- Rd. 6
- enz

N.B.: deze betrekkingen volgen ook uit afb. 4.

↓ = Rd.n
 ↓ = 2Rd.n - n; resp. de kwadraten
 ↓ = 3Rd.n - 2n = 2n² - Rd.n
 ↓ = 4Rd.n - 3n; resp. Rd.Sjoe

De namen van deze reeksen houden verband met de wijze waarop ze in beeld te brengen zijn. Afb. 4 geeft een drietal voorbeelden.

Door summatie (Inwikkeling) van de reeksen in het Tableau van de Getallen-veelhoeken, de '-gonen', ontstaat onderstaand tableau (de benamingen stammen van Wijnmalen).

Tableau van de '-gonalen'												
Rang-nr.	Pentagonalen = n Rd.n											
	Hexagonalen		enz.		enz.		enz.		enz.			
n	2	3	4	5	6	7	8	9	10	enz.		
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1		
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11			
3	6	10	14	18	22	26	30	34	38			
4	10	20	30	40	50	60	70	80	90			
5	15	35	55	75	95	115	135	155	175			
6	21	56	91	126	161	196	231	266	301			
7	28	84	140	196	252	308	364	420	476			
enz.	↓	↓	↓	= Potentialen								
	↓	↓	↓	= Energalen								
	↓	↓	↓	= Radialen								

TABEL 11

De 'horizontale Golf' in dit Tableau is een Energaal:

- ↓
- En. 1
 - En. 2
 - En. 3
 - En. 4
 - En. 5
 - En. 6
 - enz.

Wat betreft de in tabel 3 verschenen *Latentialen* vermelden we nog de volgende betrekking:

$Lat.V + Lat.H + Lat.T =$	$Rd.Rd.T$	TABEL 12
$Lat.1 + Lat.2 + Lat.3 =$	$21 = Rd. 6 = Rd.Rd.3$	<i>Betekenis?</i>
$Lat.2 + Lat.3 + Lat.4 =$	$55 = Rd.10 = Rd.Rd.4$	Mogelijk wijst een en ander er op dat hetgeen door de tijd heen (V, H, T) als 'latentie' aanwezig is, zich steeds in de toekomst doet kennen 'achter' hetgeen daarvan uitgaat, uitstraalt.
$Lat.3 + Lat.4 + Lat.5 =$	$120 = Rd.15 = Rd.Rd.5$	
$Lat.4 + Lat.5 + Lat.6 =$	$231 = Rd.21 = Rd.Rd.6$	
$Lat.5 + Lat.6 + Lat.7 =$	$406 = Rd.28 = Rd.Rd.7$	
$Lat.6 + Lat.7 + Lat.8 =$	$666 = Rd.36 = Rd.Rd.8$	
Enz.		

Nemen we als uitgangsbasis voor *Inwikkeling* de oneven getallen - de Sjoer-getallen - dan ontstaat iets heel anders. Daarover het volgende:

Tableau Inwikkeling van Sjoe					
Rangnummer	Potentialen				
	Sjoe-getallen	Kwadraten		Karmalen	Karmagenen enz.
1	1	1	1	1	1
2	3	4	5	6	7
3	5	9	14	20	27
4	7	16	30	50	77
5	9	25	55	105	182
6	11	36	91	196	378
7	13	49	140	336	714
8	15	64	204	540	1254
9	17	81	285	825	2079
10	19	100	385	1210	3289
11	21	121	506	1716	5005
12	23	144	650	2366	7371
enz.					

TABEL 13

Karma ¹	
0	
3	
18	<i>Toelichting:</i>
60	vermenigvuldiging van
150	Karmalen met 3, als
315	uitdrukking van het
588	'manifest zijn',
1008	geeft de Karma-reeks.
1620	Voorbeeld:
2475	Karma 6
3630	=
5148	3 Karmaal 5 = 315
enz.	

1	x	3	=	3	
3	x	6	=	18	
6	x	10	=	60	
10	x	15	=	150	
15	x	21	=	315	
21	x	28	=	588	
28	x	36	=	1008	
36	x	45	=	1620	
45	x	55	=	2475	
55	x	66	=	3630	
66	x	78	=	5148	
78	x	91	=	7098	
Enz.					

TABEL 14

geeft opvolgende voorbeelden van het feit dat

Rd.V x Rd.H = Karma H,
en uiteraard ook
Rd.H x Rd.T = Karma T.

Een en ander houdt een verwijzing in dat Karma (van het Heden) een betrekking betreft tussen hetgeen uitgaat, uitstraalt van het Verleden en van het Heden; resp. dat Karma (van de Toekomst) een betrekking betreft tussen hetgeen uitgaat, uitstraalt van het Heden en van de Toekomst.

5	-	1	=	2 ²	=	3	+	1	
14	-	5	=	3 ²	=	6	+	3	
30	-	14	=	4 ²	=	10	+	6	
55	-	30	=	5 ²	=	15	+	10	
91	-	55	=	6 ²	=	21	+	15	
140	-	91	=	7 ²	=	28	+	21	
204	-	140	=	8 ²	=	36	+	28	
285	-	204	=	9 ²	=	45	+	36	
385	-	285	=	10 ²	=	55	+	45	
506	-	385	=	11 ²	=	66	+	55	
650	-	506	=	12 ²	=	78	+	66	
819	-	650	=	13 ²	=	91	+	78	
Enz.									

TABEL 15

geeft opvolgende voorbeelden van het feit dat

Pot.H - Pot.V = H² = Rd.H + Rd.V.

Het duidt aan dat met de 'Werking van het Heden' als het ware een 'Potentiaal' wordt opgebouwd, 'de nog niet aan het Licht getreden Kracht'.
Er is ook een verband met het gestelde in tabel 4
Het gaat er steeds om in hoeverre men in deze meestal zeer eenvoudige betrekkingen een aanduiding kan zien van iets dat tot een innerlijke wereld behoort.

¹ In oude notities van Wijnmalen is Karma 1 = 3 enz., in latere notities zijn de rangnrs. één positie opgeschoven en is Karma 1 = 0 enz.; de aanleiding kunnen we slechts vermoeden. We gebruiken overal de laatste versie.

TABEL 16

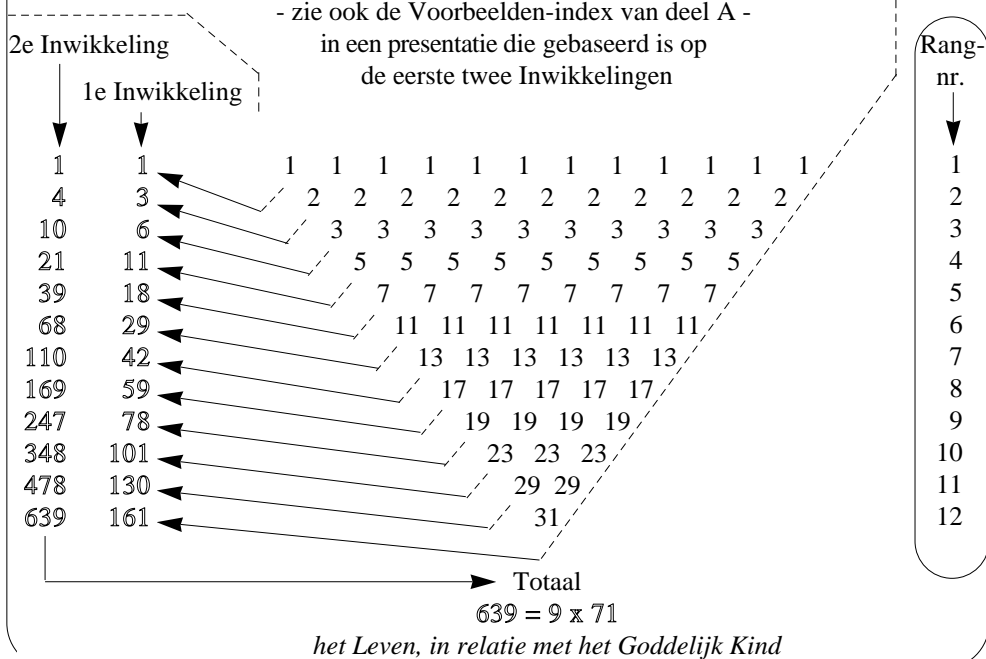
$$\begin{aligned} (2^4 - 2^2)/2^2 &= 3 \\ (3^4 - 3^2)/2^2 &= 18 \\ (4^4 - 4^2)/2^2 &= 60 \\ (5^4 - 5^2)/2^2 &= 150 \\ (6^4 - 6^2)/2^2 &= 315 \\ (7^4 - 7^2)/2^2 &= 588 \\ (8^4 - 8^2)/2^2 &= 1008 \\ (9^4 - 9^2)/2^2 &= 1620 \\ \text{Enz.} \end{aligned}$$

geeft opvolgende voorbeelden van het feit dat Karma H = $(H^4 - H^2)/2^2$, resp. Karma V = $(V^4 - V^2)/2^2$. Zoals eerder opgemerkt wijst een kwadraat op een werking, een derde macht op het tot stand komen van iets; een vierde macht echter, naar Wijnmalen in '62 aangaf, moet te maken hebben met 'iets psychisch'. Het geheel wordt betrokken op het getal 4, hier aangegeven als 2^2 . Het is een aanduiding van *Gerechtigheid*, doch niet van wat daar in menselijk kromzicht soms voor wordt aangezien.

TABEL 17

toont de eerste twaalf Ondeelbaren - totaal 161 -

de Kosmogenetische Kringloop, resp. de Cyclus van Worden en Vergaan,
- zie ook de Voorbeelden-index van deel A -
in een presentatie die gebaseerd is op de eerste twee Inwikkelingen

N.B.: zo op het eerste gezicht geeft tabel 17 niet meer dan een getallenspelletje te zien. Voor degene echter die geleidelijk een indruk heeft gekregen in wat voor een context door de eeuwen heen de getallen 71 (dikwijls in relatie met 31, zoals ook hier) en 161 verschijnen, krijgt hetgeen deze tabel te zien geeft mogelijk nog een andere dimensie! Zie in dit verband bovengenoemde Voorbeelden-index met betrekking tot 71 en 161. Het zijn tevens de getallen die we onder 5.11, p.88 van deel A zagen verschijnen in

het cyclisch karakter der levensverschijnselen.

VERVOLG FRAGMENT 11 OP P. 39:
 niet een diep appèl aan ons inhoudt?" [...] "Zou dit appèl ook op een andere manier door de wereld kunnen gaan klinken, *of bent u nog niet zover met uw cijfers?*"¹ Dr. W. zei meer dan eens: 'dit is er nu allemaal wel, maar wat moet ik er mee? Zelfs als ik het in vertrouwen zou kunnen overgeven?' Hij voelde met deze gift uit de hemel ook de afstand tussen hemel en aarde, waartussen hij was geplaatst als intermediair en meer niet. Na zijn heengaan kwam echter een beweging in zijn werk tot stand, die natuurlijk niet voor ons privé kan zijn. Is het nu in de wereld zover dat de 'nog niet aan het Licht getreden Kracht' van de Hemel wordende is? *Dit móet haast in de becijfering mee opgenomen zijn en daarin naar voren komen!*"²

"Iemand is er 40 jaar mee bezig geweest en dan komt het naar buiten via de droompresentatie. Met andere woorden in een hoedanigheid die we niet bewust creëren en die naar voren komt in één zuiging met al bestaande symbolen van andere tijden. Dan is de eerste gedachte dat wat naar voren komt wel zeer bijzonder moet zijn, en de samenhang een bijzonder punt."

"Een bijzonder punt voor de mensheid is het getal 71, 'het Kind zonder nageslacht'. Als je denkt en ziet wat er aan de orde is dan liggen er hemelen en hemelen tussen. Is dit nu een appèl aan alles wat zich geestelijke beweging noemt in de wereld - evengoed als aan de mens die dit treft?

De bijzondere bewegingen, die ondanks verguizingen in stilte door zijn gegaan, zoals Maçonnerie, Rozekruisers, Antroposofen, enz., hebben altijd de geestelijke Opgang van de mens vastgelegd, die de beslotenheid heeft zijn uniekheid tot openbaring te brengen. Toen Dr. W. mij het getal uitlegde was ik niet alleen diep aangegrepen maar ook verstomd over *de mogelijkheid dat het op dit moment werd vrijgegeven.*

Kan het zo zijn dat de goodwill die door de mensen in deze bewegingen tot stand is gebracht - het met elkaar één zijn, ook in de

kerken, niettegenstaande de afkeuring vanuit de wereld - basismogelijkheid heeft gevormd om die wijsheid als een onmiddellijke handleidende vorm te kunnen opnemen? *Kunt u dit in de getallen zien?*"³

"[...] Vraagt men naar een mogelijk gemeenschappelijk uitgangspunt van al die bewegingen, of ondergrond, dan kan het haast niet anders dan buiten het reglement van die bewegingen omgaan, omdat het niet in hun reglement geboren is."

"Ja, buiten het reglement om! Als vrucht van toewijding voor ieder mens! *Wanneer de mens individueel in eigen strijd probeert het Hogere vast te houden, dan geeft de vrucht daaruit ontvankelijkheid voor doorstroming van Licht, dat uit 'de nog niet aan het Licht getreden Kracht' voortspruit.*"

1, 2 en 3: meer dan 30 jaar later kwam pas een beeld naar voren zoals weergegeven op p. 10 van deel A en p. 7 van resp. B en C, en wel op grond van getalstructuren die over een tijdsperiode van meer dan 45 eeuwen van tijd tot tijd verschenen als een verwijzing naar *het centrale thema voor de mens.*

Afb. 5

Dr. G.P. Wijnmalen; 1880-1962
 (Zie inleiding deel A, p. 7)

FRAGMENT 12, d.d. 02-03-63

“Als het werk van Dr. W. wordt opgevangen door mensen uit verschillende groeperingen en het aan iets appelleert waar we in eigen bepaaldheid geen vat op hebben, dan móet het in die groeperingen iets oproepen van: dat hebben wij niet alleen, maar mét ons anderen! In ons oproepen dat het zo eenvoudig is andere structuren te aanvaarden!”

“Omdat vorm en structuur dan geen rol meer spelen.”

“Maar toch wel als hulpmiddel!” [...]

“Het kan toch ook dienen om iets los te maken?”

“Dat hebben wij niet in de hand. De bodem waaruit dit tevoorschijn komt is voor ons een gesloten boek. Het kan zijn dat een mens in een diepe drang naar zijn uiteindelijke bestemming, door de kristallijne vorm van bewegingen kan worden getroffen, maar dan het rechtstreekse Leven van God Zelf de rug toedraait. In die bepaalde uren hopen wij dat het hulpmiddel ons zal openbaren wat het middelpunt van ons zoeken is.”

“Maar dat is toch het geval met bijna alles wat we doen?”

“Daarom kom ik op deze dromen. De droomgegevens zijn simpel. Moeten deze nu staan tegenover de openbaringsvormen van die bewegingen? Met hun eindeloze diepte? Daar het ritueel z'n bepaalde uitstraling heeft, van ons uit gezien; van God uit gezien nooit! Door een kind komt nog de waarheid door, terwijl we als mensen met hulpmiddelen moeilijk waar kunnen zijn.” [...]

“De mens moet het toch hebben van actie?”

“Weet u wat 't hoogste 'doen' is? *In onzekerheid wachten!* Wij vullen alles op met de meest ordinaire en verfijnde dingen; onze agenda staat vol met dit en dat. Maar wachten staat er niet in. De hoogste en de heiligste toestand is wachten hoe Hij zich aan ons zal openbaren. Onze agenda moest eigenlijk 'vlucht' heten!”

“Zij die er zich van bewust zijn geworden

dat wachten er bij hoort, kunnen dit ook met een volle agenda!”

“Maar niet in de zin die ik bedoel - in onzekerheid. Alles in de agenda verliest daarbij aan belangrijkheid. Zo ziet u bepaalde levensuitingen zich afscheiden van dit heilig afwachten.

Hoe bijzonder zou het zijn als we als mensen hand in hand zouden staan afwachten wat zich openbaart. Het heeft zich altijd geopenbaard naar ons menselijk gedoe toe, maar 't is nooit dat we in grote eenheid erkennen: dáár ligt 't nu . . .”

“Maar het zoeken met cijfers dan?”

“Het is Dr. W. in een fractie van een seconde overkomen. Hij zocht God en toen kwam dit. Het is niet door hem gezocht. Het gaat om de ernst en de toewijding waarmee we iets doen!”

“Toch dienend als hulpmiddel!”

“Waarom bent u zo op hulpmiddelen? Dat is niet het Leven. Leven is afstand doen van wat geen Leven is. Het gaat om de sprong in het duister. Dr. W. wist niet vooruit wat er komen zou; dit openbaarde zich pas in de loop van ca. 50 jaren, als een niet door een mens uitgezocht middel. Wij denken dan dat een bepaalde vorm naar ons toe komt.”

“Wij zijn zelf vorm en hebben vorm toch nodig op [om?] vorm los te kunnen laten?”

“Dit is de theorie waarmee we altijd werken. Kijk naar de Openbaringen! Jeremia zei ook - toen hij zijn Opdracht ontving - dat hij hiertoe niet geschikt was. Maar hij was het wél.

Alles wat zich openbaart is niet voor ons te betreden vóórdat het zich openbaart. We kunnen niet van te voren zeggen dát het een middel is. Wanneer het ons trekt in verband mét de Openbaring, zal het ons niet aangerekend worden.”

“Dat is dan voor de enkele uitverkorene!”

“*De 'nog niet aan het Licht gekomen Kracht', die zich een uitweg zoekt, is niet speciaal voor de getrainden maar voor de*

ongetrainden en de getrainden. En dat hebben we niet in onze hand.

“Welke is de beste manier om deze studie tegemoet te treden, met openheid of met intellect?” [...]

“Het treedt óns tegemoet! Het speldepuntje van bewuste verbondenheid wordt direct beantwoord, wekt ons op en maakt ons onmiddellijk dienstbaar, daar het appelleert aan onze uniekheid. Nadat Dr. W. heenging sloegen er deuren open. Hij wilde zelf niet anders maar het gebeurde niet bij zijn leven. Hij was aangewezen en drager, maar nooit werd zijn menselijkheid geweld aangedaan. Hij bleef een groot mensenvriend, die paste bij de Bron van waaruit hij werd aangewezen.”

FRAGMENT 13, d.d. 06-04-63

“Is het niet nodig te mediteren . . .”

“Dit is van tijdelijk nut. Wanneer we dit inzien dan is het tijd er ons van te ontdoen, dan laten we 't schieten. Tenzij het ons als Opdracht wordt gegeven; niet als mensenkroon maar in een ontmoetingsogenblik waar al ons gepraat niet tegenop kan - omdat het als feit wordt gesteld, omdat 't gebeurt!”

“De eerlijkheid eist onze gebondenheid aan hulpbruggen te erkennen.”

“Alsjeblieft! Dan komen we boven onze gangbare, wereldse niet zuivere status uit en krijgen - misschien ook niet - een schat in de schoot geworpen. Dat is wat wordt bedoeld met '*in heilige onzekerheid afwachten*'. Dit móet de zuiverste ontvankelijkheid geven.” [...]

“In een droom was er een hoge brug over een rivier in een vlak landschap. Iemand ging over de brug en zakte er op het hoogste punt door. Een reddende Hand ving hem op en stelde hem toen zelf tot brug. Als hulpmiddel faalt, dan pas zien we Wie . . .”

“Er gaat nog wat aan vooraf: de benauwenis! Dan pas volgt de overgave aan Hem, die hem in benauwenis bracht.”

FRAGMENT 14, d.d. 06-04-63

“Rd.H x Rd.T = Karmagetal. [Zie p. 43] Bewustzijn ín bewustzijn. Niet in het hanteren van de Wet van Karma, maar opgenomen in de nooit te verbreken verbondenheid van Verleden, Heden en Toekomst, waar de drang naar hulpmiddelen wordt toegestaan maar niet mag blijven bestaan.”

De laatste woorden in het op p. 28 weergegeven stukje tekst van Wijnmalen zelf waren:
' . . . dat men zal moeten toegeven dat er methode in deze waanzin zit.'

Hij vervolgt dan met:

- "De eerste verstandelijke sprong die men zal moeten doen is die om de inhoud van het bewustzijn enigszins vergelijkbaar te maken met de 'inhoud van een getal'. Thans verder gaande met rekenkundige beschouwingen noem ik de som van alle getallen tot en met het getal zelf de '*Inhoud*' van het getal.

<i>Getal</i>	<i>Inhoud</i>	=	<i>Inh.lijn</i>
0	0	=	0
1	1	=	1
2	1+2	=	3
3	1+2+3	=	6
4	1+2+3+4	=	10
enz.			

Het verband tussen de originele getallenlijn en de inhoudslijn is nu:
Inh. 0 = 0
Inh. 1 = 1
Inh. 2 = 3
Enz.

Ik noem het *wezen* van deze inhouden *Statisch*, met de mogelijkheid om *Dynamisch* te worden. Als zodanig te vergelijken met gevolgen die weer oorzaken kunnen worden.

[N.B.: de uitdrukking 'Inhoud van een getal' is in latere jaren, doch vóór 1950, als aanduiding gewijzigd in 'Radiaal van een getal'. Radialen kwamen reeds meermalen ter sprake doch we noemen ze hier wederom omdat thans een verband wordt aangegeven in symbolische zin tussen 'de inhoud van het bewustzijn' en 'Radialen'.]

De kwadraten der getallen, geschreven als tweede machten noem ik *Dynamisch* en geschreven als hoeveelheid *Statisch*. *Statisch* en *Dynamisch* kunnen in elkaar overgaan. De som van de kwadraten der getallen, die in een bepaald getal reeds aanwezig geacht kunnen worden noem ik de *Potentiaal* van dat getal. Bijvoorbeeld: Pot. 5 = $1^2 + 2^2 + 3^2 + 4^2 + 5^2 = 55$.

[N.B.: de uitdrukking '*Potentiaal*' kan gezien worden in de betekenis van '*de nog niet aan het Licht getreden Kracht*']

De som van de *derde machten* die in een bepaald getal aanwezig geacht kunnen worden noem ik het *Vormingsgetal*. Voorbeeld: Vorm. get. 5 = $1^3 + 2^3 + 3^3 + 4^3 + 5^3 = 225$.

[N.B.: bij de derde machten valt te denken aan een kubus, aan lengte, breedte en hoogte, dus aan de drie dimensies waarin we de vormen waarnemen. Het valt op dat het *Vormingsgetal* altijd te schrijven is als het kwadraat van een *Radiaal*. Zo is Vorm. get. 5 = 225 = (Rd.5)²]

Het voorgaande kan in drie '*driehoeken*' worden weergegeven:

$\begin{array}{l} 0 \\ \downarrow \\ 1 \\ \downarrow \\ 1 + 2 \\ \downarrow \\ 1 + 2 + 3 \\ \downarrow \\ 1 + 2 + 3 + 4 = 10 \end{array}$	$\begin{array}{l} 0 \\ \downarrow \\ 1^2 \\ \downarrow \\ 1^2 + 2^2 \\ \downarrow \\ 1^2 + 2^2 + 3^2 \\ \downarrow \\ 1^2 + 2^2 + 3^2 + 4^2 = 30 \end{array}$	$\begin{array}{l} 0 \\ \downarrow \\ 1^3 \\ \downarrow \\ 1^3 + 2^3 \\ \downarrow \\ 1^3 + 2^3 + 3^3 \\ \downarrow \\ 1^3 + 2^3 + 3^3 + 4^3 = 100 \end{array}$
<p>Inhouds-driehoek [Radiaal-driehoek]</p>	<p>Potentiaal- of Werkings-driehoek</p>	<p>Vormings- of Vormen-driehoek." ¹</p>

FRAGMENT 15, d.d. 02-11-63

“Wat eigenlijk zo opvalt [...] dat is de bereidheid om het onuitsprekelijke te willen uitspreken en de on-bereidheid om het onuitsprekelijke te naderen met de offers die eigenlijk daarvoor worden gevraagd. Dit is een van de typische kenmerken die je natuurlijk ook bij jezelf maar ook bij

anderen altijd zo ziet. Het zou als het ware moeten impliceren dat je er wel wat van af weet, op de een of andere wijze; dat je doodsbang bent dat het je wordt afgenomen en dat je er daarom zo mee bezig bent - terwijl het natuurlijk volstrekt onvolkomen is. Maar het is wel heel sterk bij mensen aanwezig - altijd.”

¹ Dit is het tweede stukje tekst van *Wijnmalen*; het derde begint op p. 49.